

TÁC PHẨM “DI CHÚC”

Ho Chi Minh

Cuối cùng, tôi để lại muôn vàn tình thân yêu cho toàn dân, toàn Đảng, cho toàn thể bộ đội, cho các cháu thanh niên và nhi đồng. Tôi cũng gửi lời chào thân ái đến các đồng chí, các bạn bè, và các cháu thanh niên nhi đồng quốc tế. Liều mong muốn cuối cùng của tôi là: Toàn Đảng toàn dân ta đoàn kết phấn đấu, xây dựng một nước Việt-Nam hòa bình, thống nhất, độc lập, dân chủ và giàu mạnh, và góp phần xứng đáng vào sự nghiệp cách mạng thế giới./.

(bản thảo)
Độc lập, tự do, hạnh phúc.
Hôm nay, tôi vừa 78 tuổi, vào lớp tuổi 80.
Trong thư, tôi đã viết rằng: “Tôi đã sống một đời đầy đủ, tôi đã làm được những việc mà tôi muốn làm.”
Tôi đã sống trọn đời tôi là sống và phục vụ Tổ quốc, phục vụ cách mạng này thay, mãi mãi nữa?
Vì vậy, tôi ~~đi~~ lại đây, lời này, gửi khi tôi sẽ đi gặp cụ Bác Mẹ, cụ Lãnh tụ các vị cách mạng tiền anh, thi độ báo cáo mình và đời. Chỉ trong đời này, cuối đời đời ngắn.
Về việc riêng
Suốt đời tôi làm công việc của Tổ quốc, phục vụ cách mạng, phục vụ nhân dân. Ngay từ khi bắt đầu đời này, tôi ~~đã~~ luôn luôn được phục vụ lẫn hơn nữa, nhiều hơn nữa.
Đầu đời tôi đã gặp cụ, chỉ cần tôi ~~đi~~ đi làm công việc, đi ~~đi~~ làm việc thì giờ và tài lực của nhân dân.
Tôi yêu cầu thì hai từ thời tôi đi, thì là “hòa bình” Tôi mong rằng cách hòa

Với mục đích để “đồng bào cả nước, đồng chí trong Đảng và bầu bạn khắp nơi đều khỏi cảm thấy đột ngột” lúc Người phải về nơi vô cùng, vô tận. Người đã âm thầm để sẵn “mấy lời” và chúng ta thành kính gọi là Di chúc. Thời gian vẫn không ngừng trôi, nhưng mỗi lần đọc lại những dòng chữ chan chứa yêu thương đó, chúng ta như được tiếp thêm sức mạnh để thực hiện tốt hơn những di nguyện của Người. Di chúc được Người bắt đầu chấp bút từ tháng 5-1965 đến tháng 5-1969, nghiền ngẫm trong 4 năm trời, chắt lọc tình cảm và suy nghĩ của cả cuộc đời, bản Di chúc đã đề cập đến những vấn đề trọng yếu của đời sống dân tộc cũng như tương lai của đất nước. Bằng lời lẽ mộc mạc, giản dị nhưng lại vô cùng súc tích, Di chúc tuy ngắn gọn nhưng chứa đựng toàn bộ tình cảm và tư tưởng của Người đối với sự nghiệp cách mạng, và các thế hệ người Việt Nam. Bảo vật Quốc gia cuối cùng mà Người để lại là sự kết tinh tinh thần tư tưởng, đạo đức và tâm hồn cao đẹp suốt đời phấn đấu hi sinh vì nước vì dân; vạch ra những định hướng mang tính cương lĩnh cho sự phát triển của đất nước sau khi kháng chiến thắng lợi; là những lời căn dặn thiết tha; là sức mạnh thôi thúc toàn dân tộc hành động trong xây dựng và bảo vệ Tổ quốc. Là người sáng lập Đảng, Chủ tịch Hồ Chí Minh suốt đời chăm lo cho việc xây dựng Đảng, bảo đảm cho Đảng đủ điều kiện và sức mạnh lãnh đạo toàn dân tộc. Điều đầu tiên Bác nhắc tới trong Di chúc là nói về Đảng.

Quan tâm tới con người luôn chiếm vị trí quan trọng trong chỉ đạo và điều hành đất nước của Chủ tịch Hồ Chí Minh. Trong Di chúc, Người nhắc đến tất cả mọi người, từ “bà con lao động, công nhân, nông dân, thanh niên, học sinh, trí thức”. Người căn dặn Đảng “phải có kế hoạch thật tốt để phát triển kinh tế và văn hóa, nhằm không ngừng nâng cao đời sống của nhân dân”...

Chỉ với hơn 1.000 từ vô cùng ngắn gọn, Di chúc của Người đã truyền cho toàn Đảng, toàn dân và toàn quân ta ý chí quyết tâm sắt đá, niềm tin mãnh liệt vào sức mạnh vĩ đại của dân tộc Việt Nam; sức mạnh của chính nghĩa và chân lý “Không có gì quý hơn độc lập tự do”; sức mạnh của chủ nghĩa yêu nước và chủ nghĩa anh hùng cách mạng Việt Nam.

Đã hơn nửa thế kỷ trôi qua, nhưng tư tưởng Hồ Chí Minh và Di chúc của Người vẫn luôn đồng hành cùng dân tộc, soi rọi, dẫn dắt toàn Đảng, toàn dân, toàn quân luôn kiên định và trung thành với sự nghiệp cách mạng; kế tục xuất sắc sự nghiệp cách mạng vĩ đại mà Người đã trọn đời cống hiến và hy sinh.